

فعالان رسانه و نمایندگان مجلس، خواستار رسیدگی به قصور دستگاه‌ها شدند

تعداد جان‌باختگان حادثه برخورد اتوبوس سرباز معلمان به 7 نفر رسید

گروه اجتماعی

به دنبال فوت دو نفر دیگر از مصدومان حادثه تلخ برخورد اتوبوس با تریلی که روز پنجشنبه در محور یزد به شیراز اتفاق افتاد، تعداد جان‌باختگان این حادثه به 7 نفر رسید.

دیروز، ناصر سلیمانزاده؛ نماینده ویژه وزیر آموزش و پرورش در امور سرباز معلمان حادثه تصادف دهشیر یزد، در گزارشی در مورد آخرین وضعیت مصدومان گفت: «در پی این حادثه، 5 نفر در صحنه تصادف و 2 نفر حین انتقال به بیمارستان جان خود را از دست داده‌اند و 18 نفر از مصدومان این حادثه در بیمارستان شهید بهشتی تفت، تحت درمان قرار گرفته‌اند که 2 نفر در بخش مراقبت‌های ویژه و 10 نفر در بخش بستری شده‌اند.»

حالا با گذشت 4 روز از دو حادثه دلخراش در جاده‌های کشور که منجر به عزادار شدن 9 خانواده، فوت 9 نفر از جوانان عزیز و مصدومیت ده‌ها هموطن شده، مدیران و مسوولان در پس‌کشف علت حوادثی از این دست هستند در حالی که علت واقعی حادثه معلوم است و جز یک دلیل نیست؛ ضعف نظارت‌های ایمنی.

البته برخی مسوولان هم از پاسخگویی طفره می‌روند چنانکه دیروز خبرنگار ایلنا در گزارشی نوشت که مسوولان سازمان حفاظت محیط زیست، مسوولیت حادثه تلخ واژگونی اتوبوس خبرنگاران را بر عهده ستاد احیای دریاچه ارومیه انداخته‌اند و مدیرکل روابط عمومی محیط زیست استان آذربایجان غربی هم گفته که اتوبوس خبرنگاران با هماهنگی و طی نامه‌ای به صورت رسمی از کارخانه سیمان ارومیه گرفته شد و

هیچ‌گونه نقص فنی نداشت و تمام مواردی که درباره اتوبوس می‌گویند، «شایعه» است.

فرهاد صالحی؛ مدیرکل ایمنی سازمان راهداری هم در گفت‌وگو با خبرگزاری ایلنا گفت: «پلیس اعلام کرده علت تصادف در حادثه برخورد اتوبوس حامل سرباز معلمان و تریلی در محور، نقص فنی مستمر در سیستم ترمز بوده و شرکت حمل و نقل مربوطه را 50 درصد و راننده هم 50 درصد مقصر اعلام کرده اما باید توجه داشته باشیم که راننده، 950 کیلومتر بدون مشکل رانندگی کرده و در تمام این مدت سیستم ترمز فعال بوده است. اتوبوس حامل سربازان در تاریخ سوم تیر و ساعت 11 و 30 دقیقه، با 40 مسافر، از مبدا زاهدان به مقصد آباده و در مسیر 1050 کیلومتری حرکت کرده و در محدوده ورودی شهر که دارای دو خط رفت و برگشت است در حال حرکت بوده که در ساعت 6 و 8 دقیقه در محور یزد به شیراز دچار تصادف و واژگونی می‌شود که متأسفانه در این تصادف 5 نفر جان خود را از دست می‌دهند و 10 نفر مصدوم می‌شوند. علت اصلی تصادف اتوبوس سربازان بروز نقص فنی در سیستم ترمز و عدم توانایی کنترل وسیله نقلیه بوده در حالی که راننده اتوبوس، دارای کارت معاینه فنی معتبر است و 11 سال سابقه کار دارد و تاکنون هیچ نمره منفی هم نداشته است. مدل ساخت این اتوبوس سال 1382 بوده و بنابراین، جزو ناوگان فرسوده محسوب نمی‌شود. علت تصادف، نقص فنی حادث در سیستم ترمز است نه نقص فنی مستمر. بنابراین مشکل هر چند سیستم ترمز بوده اما نمی‌توان آن را نقص فنی مستمر دانست.» صالحیان در حالی این اظهارات را داشت که روز جمعه، سرهنگ سید هادی هاشمی؛ رییس اسبق پلیس راه ناجا در گفت‌وگو با پایگاه خبری «رویداد 24» گفت: «در حوادث اتوبوس‌ها اگر از هم جداشدگی اتاق اتوبوس یا متلاشی‌شدن آن مشاهده شود، قطعاً علت این امر استفاده از پروفیل‌های معمولی و ساختمانی در ساخت بدنه اتوبوس به جای پروفیل‌های صنعتی است که این امر هم به دلیل اختلاف قیمت زیاد این دو پروفیل است. پاکسازی حاشیه راه‌ها می‌تواند در کاهش شدت خسارات جانی و مالی موثر باشد، در دنیا حاشیه راه‌ها از سنگ و نخاله‌ها پاکسازی و نهرها و مسیل‌ها پوشانده می‌شوند و منطقه عاری از خطر ایجاد می‌کنند تا در صورت خروج وسایل نقلیه از راه به هر دلیل با کمترین صدمات جانی و مالی مواجه شوند. ایجاد منطقه عاری از خطر، نیازی به تکنولوژی ندارد و تنها با وسایل راهسازی که در ادارات راه موجود است، می‌تواند قابل انجام باشد.»

درخواست جمعی برای پیگیری علت این حوادث و استیفای حق هموطنان

دیروز، خانواده زنده‌یاد ریحانه یاسینی؛ خبرنگار فقید ایرنا، با صدور بیانیه‌ای خطاب به مسوولان، بر پیگیری حقوق این عزیز از دست رفته و مهشاد کریمی؛ خبرنگار فقید ایسنا تاکید کردند و نوشتند: «آری / مرگ گاهی ریحان می‌چیند / ریحانه ما سراسر شور زندگی بود اما دنیا انگیزه و شوق او را تاب نیاورد. او تمام هنر و قلم زیبایش را در راه دغدغه‌های جامعه به کار گرفت. گاهی شکوه و زیبایی را روایت می‌کرد و گاهی قلمش از غم‌ها به جان می‌آمد. اینک ما میم و خاطراتی که بند بند وجودمان را دربرگرفته است. یاد او در سرمان و جایش در قلب سوخته‌مان همیشگی است. سعی کردیم آن‌گونه که از ما خواسته بود با او وداع کنیم. از جامعه رسانه‌ای و فرهنگی، فعالان اجتماعی و همه مشارکت‌کنندگانی که در مراسم وداع ما را همراهی کردند و تمام کسانی که در این اندوه بزرگ، آهی از دل کشیدند، ممنونیم. به خانواده دردکشیده مهشاد کریمی و خانواده سربازانی که آنها نیز قربانی بی‌مسوولیتی‌ها شدند، صمیمانه تسلیت می‌گوییم. می‌دانیم که همکاران ریحانه و مهشاد از ریشه‌یابی این حادثه و دنبال کردن خون عزیزانشان کوتاه نمی‌آیند.»

رییس کمیسیون عمران مجلس هم با موضع‌گیری در مقابل تلاش مستمر برای تحمیل بار صددرصدی قصور بر گردن راننده و توجیحات عجیبی که طرف چهار روز گذشته از سوی مسوولان شنیده شده، گفت: «اینکه در کمتر از 24 ساعت بر اثر دو حادثه در جاده‌های کشور 7 نفر از جوانان کشورمان را از دست داده‌ایم و 51 مصدوم داشته‌ایم، نشان‌دهنده ضعف مدیریت و نظارت در سیستم حمل و نقل جاده‌ای است. امروز با ناوگان پیر و فرسوده جاده‌ای و عقبماندگی از برنامه نوسازی ناوگان جاده‌ای مواجه هستیم علاوه بر اینکه هزینه نوسازی ناوگان برای رانندگان بسیار بالاست. واقعیت این است که وزارت راه و شهرسازی در حوزه نوسازی ناوگان جاده‌ای وقت بسیار کمی گذاشته و در حالی که در حوزه ناوگان جاده‌ای با فرسودگی، مصرف بالای سوخت و تصادف پی در پی مواجه هستیم و رانندگان هم در کنار درآمد کم، از آرامش‌خاطر برخوردار نیستند، متأسفانه وزارت راه نظارت خوبی در این حوزه ندارد در حالی که 90 درصد جابه‌جایی‌های بار و مسافر از طریق جاده انجام می‌شود و جاده‌ها دیگر توان و کشش این حجم از جابه‌جایی‌ها را ندارند.» رضایی‌کوجی به ایلنا خبر داد که برای روشن شدن ابهامات در علل وقوع این دو تصادف، فردا وزیر راه و شهرسازی، رییس سازمان راهداری و حمل و نقل جاده‌ای و مسوولان پلیس راهور، به کمیسیون عمران می‌روند تا پاسخگویی نمایندگان باشند. رییس کمیته محیط زیست مجمع تشخیص مصلحت نظام هم با صدور پیامی خواستار روشن شدن هرچه سریع‌تر دلایل بروز این حادثه تلخ شد و رییس سازمان بازرسی کل کشور هم دیروز با

اشاره به حادثه واژگونی اتوبوس خبرنگاران و سربازان، از تشکیل پرونده‌هایی در این خصوص در دادگستری‌های استان خبر داد علاوه بر اینکه انجمن صنفی مدیران پایگاه‌های خبری استان تهران هم با صدور بیانیهای خواستار پیگیری مسوولان درباره علت این حادثه تلخ و اعلام نتایج بررسی‌ها برای عموم مردم شد و بر پیگیری، معرفی و مجازات قاصران و مقصران فاجعه یاد شده، پاسخگویی دستگاه‌های صادرکننده مجوزهای فنی و استانداردهای مربوطه و نیز دستگاه‌های میزبان و دعوت‌کننده تیم خبری، تقبل تمام امور درمانی و جبران خسارات بازماندگان این فاجعه و خانواده‌های داغ‌دیده تاکید کرد.

سربازان شاهد مرگ رفیقانشان از حادثه صبح پنجشنبه می‌گویند

دیروز، خبرنگار ایلنا با چند سرباز مصدوم و از بازماندگان حادثه تلخ تصاف اتوبوس با تریلی در محور یزد به شیراز درباره جزئیات حادثه صحبت کرد که این سربازان ضمن تعریف خاطراتی از دوستان و همسفران فقیدشان، ابعاد دیگری از این حادثه تلخ را بازگو کردند. این سربازان برای خبرنگار ایلنا تعریف کردند که ساعت ۸ صبح دوم تیرماه، تمامی سربازان معلم استان سیستان و بلوچستان آماده اعزام به یگان‌های خود برای گذراندن دوره آموزشی بوده‌اند و در حالی که تمام اتوبوس‌ها، از حیاط محوطه نظام وظیفه به سمت مقصد حرکت کرده بودند، یک اتوبوس به مدت دو ساعت آماده حرکت نبود تا بالاخره این اتوبوس هم به سمت پاسگاه ولیعصر واقع در شهر آباده به راه افتاد اما به گفته سربازان، اتوبوس در طول مسیر چندین بار به دلیل مشکلات مختلف متوقف می‌شود. یکی از سربازان به ایلنا می‌گوید: «اتوبوس اصلاً کمر بند نداشت. فقط صندلی راننده کمر بند داشت. ما همانجا که می‌خواستیم حرکت کنیم، گفتیم که این اتوبوس کمر بند ندارد، حتی گفتیم اگر در راه چک کنند، مشکل ایجاد می‌شود، اما گفتند نه در راه کسی را چک نمی‌کنند. در طول مسیر هر جایی که نگه می‌داشت به دلیل اینکه اتوبوس ترمز دستی نداشت، شاگرد اتوبوس میرفت، سنگ جلوی چرخ‌ها می‌گذاشت تا مانع حرکت آن شود.» همین سرباز تعریف می‌کند که نیمه‌های شب و در ایست بازرسی «مهریز»، تمام بخش‌های اتوبوس به مدت ۲ ساعت مورد بازرسی قرار گرفته و پس از ادای فریضه نماز صبح دوباره اتوبوس به مسیر خود ادامه می‌دهد تا اینکه حوالی ساعت ۶ صبح روز پنجشنبه و در حالی که هنوز برخی سربازان خواب هستند، سرعت زیاد اتوبوس و حرکات عجیب و غریب آن در پیچ‌های جاده باعث می‌شود تا سربازان بیدار شوند، صدای فریادهای راننده شنیده می‌شود؛ «ترمز بریده نمی‌توانم کاری بکنم» راننده

تمام تلاش خود را می‌کند تا اتوبوس را به مسیر ورودی شهر هدایت کند، اما تلاش‌های وی برای کاهش سرعت اتوبوس بی‌ثمر است و بعد از طی مسافتی با سرعت حدود ۱۳۰ کیلومتر، اتوبوس از مسیر خود منحرف شده و به سمت راننده واژگون می‌شود، مدتی روی زمین کشیده می‌شود و بعد از برخورد با گاردریل‌ها با یک تریلی که در آنجا متوقف شده بود، برخورد کرده و در نهایت متوقف می‌شود.

همین سرباز که در این حادثه دچار مصدومیت از ناحیه سر و پا و دست شده تعریف می‌کند: «من و رفیقم در صندلی ردیف دوم نشسته بودیم، روبه‌روی ما نیز یکی از سربازان که در این حادثه فوت شده و یکی از رفقاییش نشسته بودند. مسوول نظام وظیفه و شاگرد اتوبوس هم روی صندلی جلویی نشسته بودند. موقعی که اتوبوس واژگون شد، شاگرد راننده اول تلاش می‌کرد تا کمر بند راننده را باز کند. زمانی که اتوبوس به سمت راننده چپ شده بود من به شیشه خوردم، رفیقم روی من افتاد و بعد از آن شاگرد راننده که قصد داشت به عقب اتوبوس برود، روی ما افتاده بود. بعد آن یکی از سربازان و رفیقش هر دو روی ما و روی شاگرد راننده افتاده بودند. فکر می‌کنم حدود ده دقیقه‌ای در همان حالت داد می‌زدم که کسی به کمک بیاید، اما کسی صدای ما را نمی‌شنید. آن سرباز و شاگرد اتوبوس که روی ما افتاده بودند همان لحظات اولیه فوت شده بودند. رفیقم هم زخمی شده بود.» این سرباز در توضیح وضعیت یکی از رفقاییش که از ناحیه سر مصدوم شده و بیش از ۱۰۰ بخیه به سر او زده‌اند، می‌گوید: «گردن رفیقم آسیب دیده و چند مهره از کمرش نیز با مشکل مواجه شده است، یکی از بچه‌ها هم که اینجا در بیمارستان با ماست انگشتانش را از دست داده است.»

سرباز دیگری که در این حادثه حضور داشته، می‌گوید: «از همان ابتدا معلوم بود، اتوبوس مشکل دارد اما ما مجبور شدیم سوار شویم. اتوبوس قدیمی بود و مشکل فنی داشت و ما هم اعتراض کردیم اما کسی توجه نکرد، در طول مسیر هم چندین بار راننده اتوبوس را نگه داشت یا تسمه پاره کرد یا کولرش خاموش شد و دیگر روشن نشد. حدود ساعت ۶ صبح، اتوبوس حرکات وحشتناکی داشت، آنقدر شدید بود که راننده‌ای که در بخش خوابگاه خوابیده بود، بیدار شد و به جلوی ماشین رفت، همه بچه‌ها بیدار شدند، راننده‌ای که در حال رانندگی بود، به او گفت اتوبوس ترمز بریده است، راننده اصلی آمد کنار من نشست و گفت ترمز نداریم. سرعت اتوبوس بسیار زیاد بود، من پشت یخچال و وسط اتوبوس بودم، تقریباً حدود ۳۰ کیلومتر بدون ترمز می‌رفتیم. راننده مسیر را می‌شناخت و می‌گفت دو جاده بود که یکی از آنها به پل می‌رسید و یکی هم به شهر وارد می‌شد؛ اگر به سمت پل می‌رفتیم همه ما می‌مردیم و خیلی خطرناک بود، راننده هم برای همین به سمت شهر رفت. اتوبوس در

